

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχεδὸν εἰς τὴν ζῶσαν ἡμῶν ὁμογενείαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Κεῖντακτινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ὀριστοῦ καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΠΡΟΔΑΠΕΡΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίως δρ. 40. Ἐξάμηνος δρ. 22. Τόμιμος δρ. 12.
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀρχαῖον γράμμα διατυμ. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὁλων ἐν γὰ- ναί τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
 Ἐξάμηνοι καὶ Τετμηνοὶ ἀνελεύγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1878

ΙΑΡΥΘΗΣ—ΕΚΑΘΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΚΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν- δομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην ἰουουλίτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

*Ὁδὸς Ἐδριπίου δρῶθ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 3ίος

Ἐν Ἀθήναις, 22 Μαρτίου 1924

Ἔτος 46ον—Ἀριθ. 17

ἹΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Μυθιστόρημα τοῦ Δοξαγοῦ DANRIT)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Καὶ δίχως νὰ περιμένῃ ἀπάντησιν, βγήκε ὀρμητικὰ ἀπ' τὴ σκηνή καὶ ἐσ- κίνησε γιὰ τὸ στρατηγεῖο, ὅπου τὸν καλοῦσε ἡ ὑπηρεσία του.

Περπατώντας ἀργά, γεμάτος ἀκόμη ἀπ' τὶς ἴδιες σκέψεις, θυμήθηκε τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, τὰ χάδια καὶ τὶς περιποιήσεις, μὲ τὶς ὁποῖες εἶχε ἀνα- τραφεῖ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς του Γιάννης.

«—Ναί, συλλογίζομαι, χωρὶς τὴν καλοσύνην ἐνὸς ἀξιωματικοῦ, τῆς μα- μάς-Κατερίνας καὶ τοῦ παπποῦ Μπελ- ρός, θὰ εἴμαστε τώρα ἐγὼ καὶ ὁ Γιάν- νης ὅ,τι εἴμαστε; Ἡ τωρινὴ εὐτυχία μας δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κα- λοσύνης ἐκείνης καὶ ἀραγε δὲν ἔχομε ἀναλάβει ὑποχρέωσιν πρὸς τὴ Θεῖαν Πρόνοιαν, νὰ ἀνταποδώσωμε τὸ καλὸ, ὅταν μᾶς δοθῇ εὐκαιρία; Νὰ τῆ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία, καὶ τὸ καθήκον φωνάζει ἐπιτακτικὰ!»

—Καλημέρα, λοχαγέ Καρδινιὰν!.. Συγχαρητήρια;

Ἡ φράσις αὐτὴ ζύπνισε τὸν Ἐρρίκο ἀπ' τὶς ὄνειροπολήσεις του. Τοῦ μιλῶσε ἓνας φίλος του, ὁ πασιπιστῆς τὴν «Ἐνὴ Δεγεῶνα», ὁ Ἀλφρέδος Κουστουριέ.

—Μπα, σὺ οἶαι, Ἀλφρέδο; Γιὰ ποῦ εἶσαι βιαστικὸς;

Βλέπετε, ὁ Ἐρρίκος, ἀπορροφημένος ἀπὸ τὶς σκέψεις του, δὲν πρόσεξε τὸν τίτλο «λοχαγέ» ποῦ τοῦ κόλλησε ὁ ἄλλος στ' ὄνομά του.

—Πᾶω γιὰ φαί, ἀπάντησε ὁ Κου- στουριέ. Σὺ ποῦ πᾶς; Βέβαια στὸ Ἐπι- τελεῖο.

—Ναί.

—Γιὰ νὰ πάρῃς τὸ καινούργιο γα- λόνι;

—Τί εἶπες; ρώτησε ἔαφρισμένος ὁ Ἐρρίκος.

—Μὰ τί εὐχή, δὲν τόμαθες; Ἐρ-

χομαὶ ἀπ' τὸ Ἐπιτελεῖο. Τὰ κενὰ συμ- πληρώθηκαν, οἱ προβιδασμοὶ ὑπογρά- φτηκαν. Ἐγίνες λαχαγός, κατὰ πρό- τασιν τοῦ Λαμορισιέρ, ποῦ σὲ θυμή- θηκε μ' ὄλο ποῦ βρισκεται σ' ἐλευσινὴ κατάστασιν. Κατεργάρη, ἔχεις τόχη βουλό!

—Ἐλα τώρα, φάρσα θές νὰ μοῦ σκαρώσης;

—Τί φάρσα; Ἀφοῦ σοῦ μιλῶ σοβαρά!

—Τότε θὰ ξέρῃς καὶ γιατί μὲ πρό- τεινε ὁ Λαμορισιέρ. Ἐγὼ δὲ θυμᾶμαι νᾶκαμα τίποτε πα- ραπάνω ἀπ' τοὺς ἄλλους!

—Ὑπερβολικὴ μετριο- φροσύνη, φίλε μου! Πρῶτος μπήκες στὸ ἀνοῦγμα τοῦ τείχους καὶ πρῶτος θάφτανες ἀπάνω, ἀν δὲ σ' ἐμπόδιζε ὁ Λαμορισιέρ. Ὅλ' αὐτὰ εἶναι γνωστά, φιλαράκο μου! Δίνε του λοιπὸν, γιατί θὰ σὲ πε- ριμένουν.

Κι' ὁ Κουστου- ριέ σπηρόνισε τ' ἀλογό του καὶ ἔφυγε, πετώντας γι' ἀποχαιρετι- σμὸ τὴ φράσι:

—Τύχη μιά φορά!

Περὶ τὰ νὰ σὰς πῶ ὅτι ὁ Ἐρρίκος ἔφτασε σὴν ἀστραπή στὸ Ἐπιτελεῖο. Ἐκεῖ τοῦδωσαν τὸν προβιδασμό του καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι τὸν κρατοῦ- σαν στήν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατηγεῖου. Τοῦ ἀνέθεσαν ἀκόμη νὰ ἐπιβλέψῃ τὶς προστομασίας γιὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν στὸ νεκρὸ τοῦ στρατηγοῦ Δαμ- ρεδῶν καὶ τῶν ἄλλων γενναίων.

Ἡ τελευτὴ ἔγινε τὴν ἐπομένη, μεγα- λοπρεπῆς καὶ ἐπιδητικῆ.

Ἐθαλαν τὰ λείψανα σ' ἓνα μεγάλο ἱκρίωμα, ποῦ τόχε στήσει τὸ μη- χανικό.

Τὰ συντάγματα παρατάχθηκαν τρι- γύρω, τὰ ταμπούρα χτυποῦσαν πέν- θιμα καὶ οἱ σημαῖες ἐσκυφαν νὰ χαι- ρετήσουν τοὺς δεξασμένους νεκρούς. Ὑστερα τοὺς ἔθαψαν κοντὰ στὸ ἀνοῦγμα τοῦ τείχους, κοντὰ στὸ μέρος, ποῦ εἶχε θάψει ὁ Ἐρρίκος τὸν πατέρα τῶν δυὸ ὀρφανῶν.

Μετὰ τὴν ταφή, τὰ στρατεύματα ἔ- καναν παρέλασιν μπρὸς στοὺς τά- φους, ἐνῶ τὰ κα- νόνια ἔσταλναν τὸν τελευταῖο ἀποχαι- ρετισμὸ.

Μόνον τὸ πτώμα τοῦ Δαμορεδῶν ἔ- μαινε στὸ ἱκρίω- μα. Τὸ φρουροῦ- σαν στρατιῶτες τοῦ σώματος τῆς φρουρᾶς, γιατί εἶ- χε ἔρθει διαταγὴ νὰ τὸ σταλοῦν στὴ Γαλλία.

Ὁ στρατηγὸς Βαλέ ἀνέθεσε στὸν Ἐρρίκο αὐτὴ τὴν ἀποστολή.

Ἐνας λόχος πε- ζικοῦ, ἓνα τάγμα ζουάδων, μιά ἴλη κυνηγῶν καὶ ἓνας οὐλαμὸς Σπαχή- δων, θὰ συνδευαν τὸ πτώμα κατὰ τὴν ἐπιβίδασιν.

Ὁ Ἐρρίκος, κατευχαριστῆ μὲ-

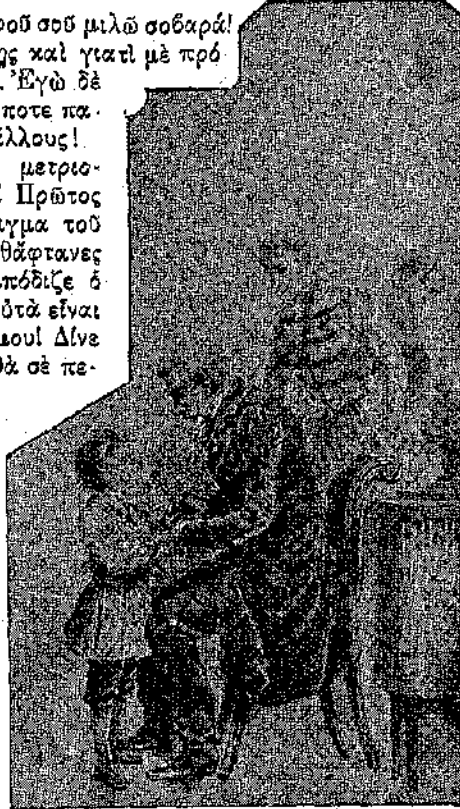
νος ἀπ' τὴν εἶδσιν αὐτὴ, μπήκε ὀρμη- τικὸς στὴ σκηνὴ τῶν δυὸ παιδιῶν τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεως.

—Ὅλος χαρὰ εἶστε, κύριε λοχαγέ, τοῦ εἶπε ἡ Λούση καθὼς τὴν εἶδε.

—Καὶ μὲ τὸ δίκιο μου, παιδί μου.

Ὁ ἀρχιστράτηγος μοῦ ἐπιτρέπει νὰ σὰς πάρω μαζί μου στὴ Γαλλία, ἀβριο κιάλας!

—Τί λέτε! Εἶναι δυνατό;

«Νὰ λές: μέλισσα, συνταγματάρχα μου!» (Σελ. 180, στ. α.)

τομαθέστερος άνθρωπος...
 ...να ήξερε τις μισές...
 ...πάνω ζωντανές γλώσσες;
 ...ιστο για τα Λατινιεν-
 Ουρδουικά, πολύ άμφι-
 έν άλλο άκμα: πόσα
 ...ης του θάπρεπε να θυ-
 ...να μάθη το τέταρτο
 ...νω γλώσσες; Έγώ λέω
 ...ε δ άνθρωπος και θα
 ...ια με γραμματικές και
 ...είναι τέλος πάντων αυτό το
 ...που έκριναν άναγκαίο να
 ...να το μεταφράσουν σε
 ...γλώσσες; Είναι άπλού-
 ...τα παιδιά. Και για τα
 ...του κόσμου, «άνεξαρτήτως
 ...φύλης και θρησκείας».
 ...είναι τα παιδιά, που
 ...γνωσθούν και νάναγνωρι-
 ...έλο τον κόσμο. Με άλλους
 ...το βιβλιαράκι αυτό είναι το
 ...ένός Διεθνούς Συνδέσμου που
 ...τη Γενεύη της Έλβετίας, —
 ...ήρθε, — με σκοπό την προ-
 ...παιδιών. Και φαίνεται πως
 ...αυτός κάνει θαύματα.
 ...μόνο ότι από το 1920 που
 ...1923, έμάζεψε περισ-
 ...80,000,000 φράγκα χρυσά
 ...έδοθησε, έπερίθαλψε, έ-
 ...έκατομμύριο φτωχά και
 ...παιδιά σε σάραντα διά-
 ...του κόσμου! Έννοείται
 ...παρρητήματα, αντι-
 ...βοηθός στο τεράστιο
 ...έργο. Και τώρα ο
 ...κηρύττει τα «δικαιώματα
 ...», με σκοπό πάλι να τα
 ...όπως όρισθηκαν
 ...αλλάθηκαν με λίγα λόγια
 ...συνέλευση του Συνδέ-
 ...και το κήρυγμα αυτό
 ...τη βάση μιας κοινής προ-
 ...μιάς γενικής ενέργειας κοι-
 ...καίουργίας νομοθε-
 ...παιδί είναι το Μέλλον.
 ...παιδί είναι ότι πιο πολύτιμο
 ...Επομένως κάθε κοι-
 ...να κάνη τα πάντα για το
 ...πρώτα γι' αυτό.
 ...καλύτερα τι λέει
 ...μα. Τό βρίσκουμε κι
 ...σελίδα του μικρού βι-
 ...τοίπει να το ξαναμε-
 ...ή μετάφραση που
 ...Δόν Μάμμος, —
 ...του Συνδέσμου
 ...Αθήνας, — μπορεί να είναι μ'
 ...έλληνα στοιχεία και μ' έλλη-
 ...λλά δεν είναι
 ...στη γλώσσα μας. Λοιπόν: «Κή-
 ...Γενεύης. — Με το παρόν
 ...Δικαιωμάτων του παι-
 ...που λέγεται Κήρυγμα της Γε-

νεύης, οι άντρες κι οι γυναίκες όλων
 των Έθνών αναγνωρίζουν ότι ή
 θρωπότης όφείλει να χορηγήση στο
 Παιδί ό,τι καλύτερο έχει, κι επιβεβαιώ-
 νουν τα καθήκοντά των, άνεξαρτήτως
 εθνικότητας, φύλης και θρησκείας. —
 Α'. Το Παιδί πρέπει να κατασταθής
 ίκανό για μία κανονική ανάπτυξη, ή-
 θική και διανοητική. Β'. Το Παιδί που
 παίνει, πρέπει να τραφή το άρρωστο
 Παιδί πρέπει να κοιταχθής το καθυ-
 στερημένο Παιδί πρέπει να ενθαρ-
 ρυνθής το παραστρατισμένο Παιδί πρέ-
 πει να ξαναμπή στον ίσιο δρόμο τέρ-
 φανό και το άπαρτημένο Παιδί πρέ-
 πει να περιμαζευθής και να βοηθηθής. —
 Γ'. Το Παιδί πρώτα-πρώτα πρέπει να
 λαβαίνη βοήθεια σε καιρούς γενικής
 δυστυχίας. — Δ'. Το Παιδί πρέπει να
 κατασταθής ίκανό να κερδίξη το ψυμί
 του και να προστατευθής από κάθε έκ-
 μετάλλευση. — Ε'. Το Παιδί πρέπει να
 νατραφή με την ιδέα ότι όφείλει να
 διαβάση τις καλύτερές του ιδιότητες
 στην υπηρεσία των άδελφών του».
 Αυτό είναι το Κήρυγμα της Γενεύης.
 Και γι' αυτό το κομψό βιβλιαράκι
 τυπώθηκε σε τριανταέξη γλώσσες. Άς
 μάθη λοιπόν όλος ο κόσμος τι αξίζει
 το παιδί και τι πρέπει να κάνη κάθε
 κοινωνία για τα παιδιά της.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΑΝΘΟΥΛΑ
 ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ Α. ΖΕΝΝΕΒΡΑΗ
 ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια)

Ο Γιάννης ήταν στη θέση του και
 άμα είδε την Άνθούλα, έτρεξε κοντά
 της. Άμέσως, απ' το πρόσωπό της, κα-
 τάλαβε πως ήταν λυπημένη και τη ρώ-
 τησε:

— Τι σου έκαμαν εκεί που πήγες;
 — Όχι ή κυρία...
 — Άλλά ποίος;
 — Ο Πάτροκλος.
 — Και ποίος είναι αυτός ο κύρ Πά-
 τροκλος;

— Ο γιός της... Κανένας όμως
 δεν θα τον πίστευε για γιό της κυρίας
 Λάντη, έτσι κακό παιδί που είναι!..
 Μου χτύπησε στο πρόσωπο το φαί και
 τα ρούχα που μου χάρισε ή μητέρα του.
 Και του διηγήθηκα τα καμώματα
 του Πάτροκλου.

— Α, το παιλιόπαιδο! φώναξε ο
 Γιάννης με θυμό. Να μου πείση καμ-
 μία φορά στα χέρια, θα του δείξω εγώ
 πόσα άπιδία βάζει ο σάκκος!..
 — Όχι, Γιάννη, μήν το λες αυτό!
 Δεν είναι σωστό να χτυπήσης το ξένο
 παιδί.

— Και πώς εκείνος σ' έκανε κι έκλα-
 φες, σένα που δεν πειράζεισ ούτε μερ-
 μήγκι; Ήταν σωστό αυτό;

— Μά μπορεί να του φάνηκε πως ή
 μητέρα του μου έδωσε περισσότερ' απ'
 όσα έπρεπε. Γιατι κοίττα, Γιάννη, κοίτ-
 τα πως μ' έστόλισε!..

Κι ή Άνθούλα γύρισε απ' όλες τις
 μεριές, για να ιδή ο φίλος της τη φού-
 στα της, την ποδιά της, τα παπούτσια
 της και τις κάλτσες της. Η λύπη της
 είχε φύγει πιά, γιατί και μόνη ή θέα
 του Γιάννη έφτανε να της στεγνώνη
 τα δάκρυα.

— Άλήθεια, Άνθούλα, της είπε
 αυτός, ποτέ δε σε είδα έτσι όμορφη.
 Και τα μαλλιά σου τα ξέπλεκα τι μα-
 κρυσά που είναι!.. Έτσι μούρχεται
 να χορέψω μαζί σου, όπως χορεύουν
 τα πανηγύρια στην πλατεία του χω-
 ριού!

Κι ο Γιάννης, κρατώντας την Άν-
 θούλα απ' το χέρι, άρχισε το συρτό.
 Γελούσαν και χόρευαν τα δυο παιδιά.
 Και δεν έστάθηκαν, παρ' άφου κουρά-
 σθηκαν.

— Τώρα πιά δεν είσαι λυπημένη, ή,
 Άνθούλα μου;

— Ό, καθόλου!

— Βλέπεις λοιπόν πως εγώ μονάχα
 είμαι φίλος σου κι εγώ μονάχα σά-
 γαπώ; Οι άλλοι τίποτα!

— Μά κι' εγώ σάγαπώ πολύ, Γιάννη!
 Όστόσο ή ώρα πέρασε και πρέπει να
 γυρίσω στο σπίτι. Έλα μαζί μου, ο
 πατέρας μου τώρα σε γνωρίζει. Αν θέ-
 λης μάλιστα, να καθήσης να δειπνή-
 σουμε μαζί, τα φαγιά μας δεν θάναι
 σαν τα δικιά σας, μά ή χαρά που θάχω,
 θα σου άνοίξη την όρεξη.

— Κι' εγώ θα χαίρομαι, Άνθούλα,
 μά στο σπίτι μας θάνησυχούσαν. Έρ-
 χουμαι καμμιάν άλλη μέρα, να το
 ξέρου.

Έτσι τα παιδιά χωρίστηκαν και
 καθέν' από άλλο δρόμο γύρισε στο
 σπίτι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Η εδύχια της Άνθούλας και του πα-
 τέρα της μεγαλώνει.

Η Άνθούλα κι ο πατέρας της ήταν
 τώρα ήσυχoi, γιατί δεν είχαν πιά φόβο
 να τους βγάλη ο Θάναος. Η μικρή πή-
 γαινε ταχτικά στη βίλλα, μά έκανε κι'
 όλες τις δουλειές στο σπιτάκι τους.

Κάθε όκτω πήγαινε και στο άρχον-
 τικό της κυρίας Λάντη.

Την πρώτη έβδομάδα, χτυπούσε ή
 καρδιά της με την ιδέα πως θα ξανά-
 δλεπε τον κακό εκείνο Πάτροκλο. Είχε
 τύχη όμως, γιατί την ήμέρα που πήγε,
 ο γιός της κυρίας Λάντη έλειπε στις
 θειές του, που κατοικούσε αρκετά μα-
 κρυσά, κι' έτσι ή ευχαριστήσή της δεν
 ταράχτηκε καθόλου.

Οι όπηρετές την πήραν από καλό,
 γιατί ήταν πάντα πρόθυμη να κάνη
 ό,τι μπορούσε και να τους όποχρεώνη
 όλους. Στην κουζίνα, βοηθούσε τη μα-

γείρισα κι' εκαθάριζε τα χόρτα στην
 κάμαρα των άπορορούχων βοηθούσε
 την Άργυρώ. Η κυρία Λάντη ευχαρι-
 σιόταν να μιλά μαζί της κι' όσο έ-
 βλέπε πως ήταν καλό κι' έξυπνο κορί-
 τσι, τόσο τη συμπαθούσε κι' ήθελε να
 της κάνη καλοσύνες.

Πολύ όμορφα πέρασαν εκείνο το κα-
 λοκαίρι ή Άνθούλα, ο Γιάννης κι' ή
 Βασιλική. Όλοι είχαν τότε έργασία.
 Ο Φραντής εθέριζε και δεμάτιαζε τα
 παιδιά στεγνωναν το χάρτο. Να βλέ-
 πατε τι βλα τους έπιανε, όταν έδλεπαν
 φηλά κανένα σύννεφο να τους φοβερίζη
 με βροχή! Ο Γιάννης άνέβαινε άπάνω
 στις θημονιές και πατούσε το χόρτο
 που του έδιναν οι θεριστές με τα δί-
 κρανά τους. Έπειτα, άφου στεγνωναν
 οι θημονιές, δεμάτιαζαν εκείνοι το
 χόρτο και το φάρτωναν σ' άμάξια.
 Όλη αυτή ή έργασία γινόταν μέσα
 στη ζέστη, κανένας δεν ξεκουραζόταν
 την ήμέρα κι' όλοι το βράδυ ήταν κα-
 τακουρασμένοι.

Η μητέρα του Γιάννη έπρότεινε να
 καμμάτι ή Άνθούλα στη βίλλα, στο
 κρεβάτι της Βασιλικής, για να ξεκου-
 ράεται πιο γρήγορα απ' τον κόπο της
 ήμέρας. Τα δυο κορίτσια χάρηκαν με
 τούτο πολύ, γιατί είχαν γίνει αληθινές
 φιληνάδες. Έτσι ή έποχή του θερισμού
 τελείωσε με το καλό κι' ο Δεμάρας φύ-
 λαξε στις άποθήκες του το ξερό χάρτο.
 Άλλά ενώ θέριζαν άκμα, οι θεριστές
 είχαν βρή δυο περδικοφωλιές. Δυστυχώς
 το κεφάλι της μάννας το είχαν κόψει
 με το δρεπάνι. Τι θα γινόταν τα και-
 μένα ταύγουλάκια που ήταν άκμα
 ζεστά;

— Δός μου τα μένα, κυρά-Δεμάρανα,
 είπε ή Άνθούλα, να τα πάω γρήγορα
 στο άρχοντικό της κυρίας Λάντη. Ο
 δασοφύλακας θα τα βγάλη με καμμιά
 κλώσσα. Έβρει αυτός τον τρόπο. Τόν
 είδα που τόκανε κι' άλλη φορά. Θα
 ευχαριστήθη πολύ που δεν άφήσαμε να
 φορηθούν μέσα τα περδικάκια!

Κι' ή Άνθούλα τύλιξε με στυμπιά
 τα είκοσι αυγά, — γιατί είκοσι είχαν
 μέσα οι δυο φωλιές, — κι' έτρεξε στις
 κυρίας Λάντη.

Ο γέρο-Άλάρτης, εκείνη την ώρα,
 έτάιζε τους σκύλους του.

— Θέλεις, μπάρμπα, δυο περδικοφω-
 λιές; τόν ρώτησε ή μικρή.

— Που ν' τις; Που τις βρήκες; Μήν
 τις ξεσάκωσες σου; Έβρεις τι σου
 κάνω!..

— Όχι, εγώ, μπάρμπα-Άλάρτη! ή
 κυρά-Δεμάρανα τις βρήκε στο χω-
 ράφι της. Τη μάννα τη σκότωσαν χω-
 ρις να το θέλουν οι θεριστάδες. Κι'
 εγώ πήρα ταύγά και σου τάφερα για
 να μη χαλάσουν.

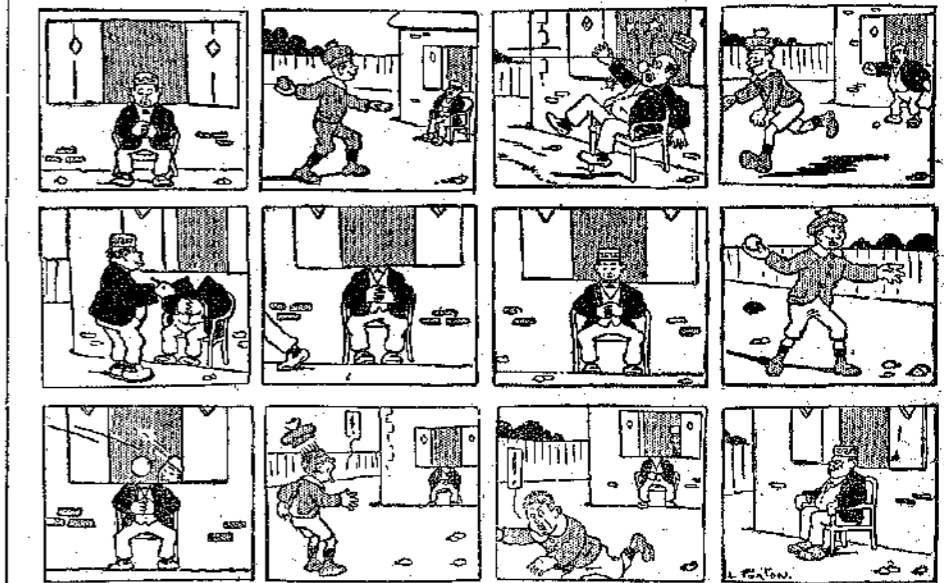
— Αν είν' έτσι, αλλάζει. Καλά έκα-
 νες, κόρη μου. Δός μου τα. Ίσα-Ίσα

μιά κόττα είναι σήμερα — να κλωσάση
 και θα της τα βάλω στη φωλιά της. Νά,
 πάρε πέντε δεκάρες για τον κόπο σου.
 — Δέ θέλω λεφτά, μπάρμπα-Άλάρ-
 τη. Έσο πάντα μου δείχνεις καλοσύνη.

Η Άνθούλα έδωσε ταύγά στο γέρο
 φύλακα και γύρισε στη βίλλα να εξα-
 κολουθήση την έργασία της.

Όστερ' από το θερισμό του χόρτου,
 ήρθε ο θερισμός του σταριού, το καθαυ-
 τό θέρος, — και τέλος ο τρύγος. Και να
 το φθινόπωρο, ο Όχτώβρης, ο Νοέμ-
 βρης, με τις βροχές και τις κακοκαι-
 ριές τους. Άλλά και τότε δεν στενοχω-
 ριόταν ή Άνθούλα. Είχε μάθει να
 πλέκη κι' έκανε κάλτσες του πατέρα της.

ΑΧ, ΤΟΝ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΑ!

Ο κ. Νέστορ Κεφαλάς, ένας γέρος ζωγράφος, είχε την άθια συνήθεια να κοιμάται
 το μεσημέρι, μετά το γεμά του, αλλά όχι στο κρεβάτι. Όταν τουλάχιστο το έπρεπε
 ο καιρός, κοινοθετούσε την πολυθρόνα του απέξω από το παράθυρό του, — ήταν το πιο
 ήσυχο μέρος του κήπου, — και καθισμένος άναπαυτικά, τόν έπαινε ως τις δυο και κά-
 ποτε ως τις τρεις... Άλλά κι' ο μικρός του γείτονας, ο Τόλης, ένα διαβολόπαιδο, είχε
 την κακή συνήθεια να περδεί τους ανθρώπους για να κάνει γούστο. Έτσι, κάθε φορά
 που περνούσε απέξω κι' έβλεπε τόν κ. Κεφαλά να κοιμάται στην πολυθρόνα του, έφτιανε
 μία μάλα από χαρτί, από πανί, απ' ό,τι έβρισκε, και τού την πετούσε. Ήταν καλός σκο-
 παστής ο μικρός μάγκας. Και συνήθως ή μάλα τον έβρισκε τόν κοιμισμένο στη μύτη.
 Ευτυχώς ο γέρος τρομαγμένος, έβλεπε τόν Τόλη να φεύγη τρέχοντας — τρέχα πιάς τον! —
 και ξανακοιμόταν τρίβοντας τη μύτη του κι' όρκιζόμενος έκδικηση...

Αυτό γινόταν ταχτικά. Έπιτέλους ο κ. Κεφαλάς, που δεν ήταν καλός άνθρωπος, σο-
 φίστηκε τούλο για να γλυτώση. Έκάθισ' ένα πρωί και ζωγράφισε στον τοίχο τόν εαυτό
 του καθισμένο στην πολυθρόνα. Μόνο κεφάλι δεν τόκανε. Άλλά πήγε αυτός από μέσα
 και κάθισε κοντά στο παράθυρο σε τέτοιον τρόπο, ώστε να μη φαίνεται παρά το κεφάλι
 του απέξω απ' το λαμό του ζωγραφισμένου ανθρώπου. Κι' άποκοιμήθηκε. Όταν σε λίγο
 πέρασε ο Τόλης, ένόμισε φυσικά, — που να φανταστή! — πως ο ίδιος ο κ. Κεφαλάς κοιμό-
 τον καθισμένος εκεί απέξω όπως πάντα. Και όπως πάντα, το πειραχτήρι του πέταξε τη
 μάλα του στη μύτη.

Άλλά... ό, τι άπορόπτο αποτέλεσμα! Το κεφάλι του κ. Κεφαλά χάθηκε άμέσως και
 το κομμάτι του έμεινε στην πολυθρόνα άκεφαλο! Γιατί — καταλαβαίνετε, — μόλις έφτησε με
 τη μάλα, ο κ. Κεφαλάς χαμήλωσε κι' έφυγε το κεφάλι του από μέσα. Τού Τόλη όμως
 δεν τού έμεινε άμφιβολία πως τού το πήρε ή μάλα του! Τού ήρθε τότε σαν τρέλλα. Και
 πήρε τα βουνά φωνάζοντας: «Όχι! άποκεφάλισα τόν κ. Κεφαλά! — δυστυχία μου! σκοτώσα
 τόν άνθρωπο!»

Είδαν κι' έπαθαν οι δικόι του να τόν περιμαζέψουν, να τόν ήσυχάσουν, να τόν πεί-
 σουν πως ο κ. Κεφαλάς ήταν πολύ καλά στην όγεια του. Τα πίστεψε ή όχι, ο Τόλης δεν
 έτόλμησε πιά να ξαναζυγώσει. Κι' από τότε άφησε την κακή συνήθεια που είχε, ενώ ο κ.
 Κεφαλάς, άνενόχλητος πιά, εξακολούθησε τη δική του, την άθια...

ΥΓΟΣ ΑΡΟΜΗΤΟΥ ΠΛΑΣΕΟΣ

είχε! — εκ σελ. 126)

αγαγείν για έγν... από το ανάλογο... η κρείστος...

διαγωνιζόμενος... αριστερή... να είναι...

ή.—Οι δεισιπύστες πρώτοι... ούτως η τοιοῦτος...

Βραβείο Πρώτης Τάξεως. "Αν... υπάρχουν όμως κι' άλλοι, που...

0.—"Άλλοι εἰσουλόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

3.—Οι λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας... εἴτε με Τρίτης...

4.—Γίνονται κι' ἄλλοι διάφοροι Διαγωνισμοί...

5.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

ἐρώτηση, οἱ διαγωνιζόμενοι ἀπαν... τωθεν καὶ βραβεύονται οἱ καλύτε...

6.—Ὅλων τῶν Διαγωνισμῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων, ἔ' ἀπο...

Σημειώσις:—Δὲν πρέπει νὰ συγγένη κανεὶς τοὺς Διαγωνισμοὺς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. Διαιρέσει τῶν Διαγωνισμῶν...

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως γενικῶς διαιροῦνται...

2.—Οἱ Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ ἔχουν δικό τους ἀριθμὸν...

3.—Οἱ Ἰσοτίμοι τῶν Διαγωνισμῶν... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

4.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

ἰδιαίτη, ἔχουν: οἱ Κυριακὲς τῆς Διαπλάσεως... τῆς Κυριακῆς...

πρῶτος 10 δραχμῶν, ἄλλοι δὲ 5...

2.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς...

3.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Ἰσοτίμοι Διαγωνισμοὺς...

4.—Οἱ λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

5.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

7.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

8.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

9.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

10.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

κατὰ τὴν ἀξίαν 10 δραχμῶν, ἄλλοι δὲ 5...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ἑξήκοντα ἑξῆς, ἀπὸ τὸν ἐκδότην...

3.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς...

4.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Ἰσοτίμοι Διαγωνισμοὺς...

5.—Οἱ λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

7.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

8.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

9.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

10.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

11.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

ἢ ἐγώ, δὲν ἀνακτισθῶν ἀστὰ κἀκόμα... πρὸς τὴν ἀξίαν...

3.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς...

4.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Ἰσοτίμοι Διαγωνισμοὺς...

5.—Οἱ λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

7.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

8.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

9.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

10.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

11.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

εἶναι δὲο γίνεται πρὸς μορφωμένη... ἀκόμα, γὰρ νὰ μὴ τὸ κἀνεὶς...

3.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς...

4.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Ἰσοτίμοι Διαγωνισμοὺς...

5.—Οἱ λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

7.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

8.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

9.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

10.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

11.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

σείλῃ, Τί ἐνοεῖ «νὰ μὴ διέξη πρό-... ἀπὸ τοῦ ἐνοεῖ ἀπὸ τοῦ...

3.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς...

4.—Οἱ βραβευμένοι στοὺς Ἰσοτίμοι Διαγωνισμοὺς...

5.—Οἱ λοιποὶ διαγωνιζόμενοι... εἴτε με Πρώτης εἴτε με Δευτέρας...

6.—Ἐκτός ἀπὸ τῶν ἐπισημάντων... γίνεται ἀνεπίσημα...

7.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

8.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

9.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

10.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

11.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

12.—Οἱ Δεισιπύστες πρῶτοι, δεκτικοὶ δευτέρου...

Η Διαπλάσις ἀσπάζεταιται

τους φίλους της: Μπαριαντίνα (έλαβα, ευχαριστώ) Έστελα 18 τετραδάκια Δευτερόν Γράμα (έχει ταπεινή πλέον) Α. Β. Σόφου (για διηγήματα έχω τακτικούς συνεργάτες γιά τή Σελίδα Συνεργασίας, τό δικό σου θάταν έκτενές, ούτε επιτρέπεται χωρίς ψευδώνυμο)

Υπέρο Πατρίδος (έχει κλάδος γράψε μου και μή φοβάσαι) Νοσταλγούσαν Σμυρναϊοπούλαν (γι' αυτό θά πώ στην Κυρα-Μάρθα να γράφω τίποτα, γιατί οι Αδ. Έπιστολές; δεν είναι γιά τόσο μικρά παιδιά) Δημ. Χ. Παπ. (υποθέτω ότι αυτά είναι άπλές συμπώσεις; τό πολύ πολύ μπορούμε να παραδεχόμεθα ότι ή διηγήσειά σας έχει καλύτερο προαίτημα από όένα

άλλά όπως γίνεται από δέν τό έξοσι κανείς) Καπετάν-Καραπιπέτην (τό είδα τό Β' κι' ένόρηκα πώ; ήταν συνέχισα βέβαια πού μπορείς να στελλεις άργότερα και Γ' και Α' γιά τό έξοσιόθωμά όχι, ή δήλωσις έπρεπε, κατά τόν Κανονισμό, να γίνει συγχρόνως με τήν έγγραφή) Δημοκρατικών Έλληνα (ναί, γιά τή Σελίδα είναι ζευτάς και μεταφράσεις ευχαριστώ γιά τή καλή λόγια) Όβρις τών 42 (περιμένω τώρα και τό έξοσιόθωμά, να ιδώ τί σπαθί έχουν και... οι δίδες!)

Αρχιζέλιαν (δ κ. Φ. σ' άδχαρισται γιά τό πρόγραμμα και περιμένει τίς έντοπίσεις σου από τήν παράστασή) Ραϊμόνδον Φλεριώ (χαίρω πολύ, γράψε μου θά κερδίσης τό στοιχημα, γιατί άκριβώς δ κ. Φ. είναι στη διαπλάσι από τό 1895) Έλπιδοφόρον Κνανόλεσκον (έστειλα ναί, στο Βόλλογό σας μπορείτε να προσλάβετε και καλά παιδιά πού θά γίνουν συνδρομηταί άργότερα) Δο. Αν. Βέην (έλαβα, ευχαριστώ) Γεώργιον Αββατ (έστειλα) Κομήσαν τών Αχαρνών, Μίριαν κτλ. κτλ.

Είς όδας έπιστολές έλαβα μετά τήν 17 Μαρτίου, θάπαντήσω από έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΔΕΧΙΑ τού νέου δίλου διαγωνισμού. Αι λύσεις δεκταί μέχρι 22 Μαΐου.

ΔΗΛΩΣΙΣ: Ασκήσεις και λύσεις δεν είναι δεκταί παρά σύμφωνα με τούς όρους πού δημοσιεύθησαν στον Όδηγό τού Συνδρομητού.

225. Λεξιγραφος.

Στη γενική γλυκού καρπού Αρχιζέλια βόξω Και τής Γαλλίας ποταμό Εθώς παρουσιάζω.

226. Στοιχειόγραφος

Θέλει ο λύτης νάβγη έξω Όσο βασιλεύει αυτή; Θά του χρονιστή φανάρια; Τής άφαιρασε ένα γράμμα; Άς προσέξω, δε φυλαχτή Άς τή γάτα μή τήν πάση ..

227. Δίνιγχο

Λάμπει ψηλά τό άρσενικό, Τό θηλυκό μιά έπαρχία. Κι' άν θές και τό ουδέτερο, Πρέπει να ψάξεις στη Χρημία.

228. Μεταγραμματισμός

Είμαι χερίμο πολύ Στο μικρό τό μαθητή Πού σε μένα πρωτογράφει Μή χρειάζονται κι' οι τάρου Κι' άν μάλλάξης τό κεφάλι, Βλάκα θά σε πούν οι άλλοι!

229. Ταξ

+++++ = Ένδοξ. νήσος
+ = Βασιλ. Κράτος
+ = Δαυτ. λουητής
+ = Ποταμ. Ιταλ.
+ = Όρος τ. Έλλ.
+ = Μακεδ. όπλον
+ = Σάντρος

230-234. Μαγικόν Γράμμα

Τή άνταλλαγή ενός γράμματος έκίστης τών κάτωθι λέξεων διένος άλλου, πάντοτε τού αυτού, να σχηματισθούν, άνευ άναγραμματισμού, άλλου τόσαι λέξεις: δεσμός, πόθος, φόρος, νόθος, Αέρος.

235. Γριφώδης Έπιγραφή

Ό ψυχή, φνή, τό σύρος, παιώ, έξρει μήλα, κα ή δέ; ή Ζηδιγαβία. Τι να είναι αυτό;

236. Ποιήλη Άκροστιχίς

Τό πρώτον γράμμα της πρώτης λέξεως, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθέξης άποτελούν άρχαίον μουσικόν: 1, Βασίλειος όμηρικός; 2, Θεός άρχαίος; 3, Νύμφη ή φυτόν; 4, Μούσα; 5, Ηρώς τών Αθηνών; 6, Άρχαίος ζε γράφος.

237. Σιδηρόδρομος

Α**Α*Α**Α**Α**Α**Α**Α (Θεά--Ανάπαισις--Μεταγωγικόν --Ένδύματα--Άρχαία βασιλίσσα.)

238. Γρίφος

τι τι τις τις 1/2 ΧΑ
ΤΧ τι τι τι. τις τις 1/2 ΧΑ
τι τι τις τις 1/2 ΧΑ

ΔΥΣΕΙΣ

των Πν. Ασκήσεων τού φύλ. 47

627. Άπορώ (άπό, ρώ.)-628. Λίβανος-Κλίβανος. -629. Βύας-βόας.-630. Μοναχός-Μόνυχον.

631. Y A N 632-633

Π Ν Ο Διά τ. Ν: Ε Δ Τ κ ω ρ ο ς, Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α ν ό θ ο ς (ή Ο Ε Ι π ό ν ο ς) Π Α Ω Αί ν ο ς, Ο Σ Ν ή ν, Α ρ ν ο ς.-637. Τόπι (ΤοΤΟ, ΠΗγαίνε. . .)-638. ΑΜΥΝΤΑΣ (Άνεμόνη, Μάτος, Ύαινα, Νέρον Ταύγετος, Άμμος, Σίτος).-639. Πρόεβύτρον σέβου.-640. Η πλόνεργια έπιπνε τή έποκάμισα. (Εί πλην τρία, αλ πλην ε, τή υπό κά, μισά.)-641. Brise-bise.-642. Tel maitre tel valet.

Τό πρώτιστον καθήκον τού καλού συνδρομητού είναι ή έγκαιρος άναγέννησις τής συνδρομής του.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 τό πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δε. 4, τό έλάχιστον τέμνημα. Πέραν τών 10 λέξεων 40 λεπτά ή λέξεις, με κλάγια δε στοιχεία λεπ. 50 και με κεφαλαία λεπ. 70

«ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΦΩΝΗ»

Στή Βιβλιοθήκη της «ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΦΩΝΗΣ» προσέφερον σε τόμους: Κισσός 24, Άγλας 23, Βάτος 16, Ταύγετος 7, Άρσής 7, Ηρώς 8, Σάτυρος 8, Καστανούλα, 2, Αλεξάνδρινό Διαβολάκι 1, Έπίσης: Άγλας, Σάτυρος και άγνώμος από 10 δραχμές. Τούς εδχαριστούμε.

Οσους με έπήρισαν τους ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Διαπλαστούλα, Σύλλογοι, μή ξεχνήτε

Αθανάτη Ελλάδα ΣΑΣ

Μεγαλό Συναϊστίαι, γιά τήν έξαιγετική έπιτυχία σου στον Melade Imaginaire ως Thomas, ελληνική συγγραφή

ΜΙΡΑΝΤΑ

Αγαπητά Διαπλαστούλα, εδχαριστώντας γιά τίς προτάσεις σου δέχομαι

Μ. Μ. Στελλάς πρώτου ΝΕΦΕΛΗ

Αποτάξματα διαγωνισμών λογαρητικής Βραβεύθησαν: Κερατιόουσα Γυλιανόουλη Μάρια. Έπινοήται: Μέρμηρ, Παχυγώνος, Μίχα. Δοκίμοις εδχαριστούμεν. Σύλλογοις Περιδρομοις

Προκηρυσσόμεν διαγωνισμών άγοφρον κατάν. Προθεμία δίμηνος, βραβεία δύο, συμμετοχή δραχμή. Δίσις

ΑΘΗΝΑ

Ιδούθη εν Αθήναις Βαθητικο-φιλολογικός Σύλλογος, Σκοπός: Έξοσιόθωμα, προκήρυξις διαγωνισμών, άποστολή συνεργασίας εις περιόδικα. Διους Μέμνο Αγάθη, Καλλιδρομου 65. Δεχόμεθα μέλη και άντιπροσώποις. Άναμειναιτε διαγωνισμών.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΙΠΠΕΑ, γιά τίς άδχές σου, πού τόσο με συγκίνησαν, χιλία εδχαριστώ.

Ό αιώνας φίλος σου ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Κόμητα Φόινικα, με λόγια έπιτοαγές; όχι δά! μόνο με λόγια έξω.

ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Γιά σου, Αρχιζέλιαν, καλό τό είπες: Ένας σύλλογος πού δεν κρατά τό λόγο του, δεν πρέπει να ύπαρξη.

ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Μάγισσα, Ύνός, σές έξω με θυμίσταις; Μείρα τού θείου σου στο χορό. Τριανταφυλλίνο Μπουκετάκι, με γνωρίζετε. Άλληλογραφή μεσο Διαπλάσεως;

ΚΟΜΝΗ ΦΟΙΝΙΣ

Φιλελεύθερος Άόλητά, έσο... συγγεσμένος, Παγκόσμιο Όνειρο, εδχαριστώ στείλα...Κόμησα Άχαρνών

ΠΑΡΑΤΙΝΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ (ΚΑ'-119) τέλος Μαΐου. Διαπλαστούλα, περιμένο. Άνταλλάσσω κάρτες.

Γεωγραφίασσης

Πρωτοπαιόντας στο κοινό σαλονάκι της Διαπλάσεως χαίρετό έλους και έλας.

ΥΨΙΤΗΣ ΑΕΤΟΣ

(ΚΑ'-464)

Μάγισσα, τετράδιό σας έλαβα πού είλασι ήμερών και άπηγγησα έμεις. Άλληλογραφή;

ΠΟΥΤΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΙΓΙΟΣ

(ΚΑ'-465)

Μάγισσα, ήπλοτα, τό συγγραφήμα διά τό βιβλίον τού Φουστουσιανέμου Ύκασιανού.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

(ΚΑ'-466)

Σύλλογοι, άστυνομικοί και διαπλάστούλα, άναμειναιτε με. Έμπρός Νέβ-Σελιέλις

(ΚΑ'-467)

Μακρινός στο σαλονάκι της Διαπλάσεως, χαίρετό έλους και έλας ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

(ΚΑ'-468)

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΕΡΑΪ-ΚΗ ΟΜΟΦΡΟΝΙΑ άναμειναιτε οι άλληλογραφόντες με τόν σύλλογον να δέχου άνάλογα γραμματόσημα. Έπίσης οι άσπαιτώντες στους διαγωνισμούς να στέλλου συμμετοχήν, άλλως αλ άσπαιτή σεις των δεν λαμβάνονται δα' όλην.

Η Δίσις μας έλλας δειστικά: Μ. Φινάπουλον, Κολοκοτρώνη 37, Παισιώ

Υποστηρίξαι ΠΙΚΡΗΝ ΣΚΑΒΙΑΝ ΠΡΟΜΑΧΟΝ ΤΗΣ ΕΒΕΥΘΕΡΙΑΣ

(ΚΑ'-469)

Η ΡΙΤΑ δεν κούρσεται, ΑΘΗΝΑΙΕ. Απάρια γιά τίς κληροφάσις Σας Πάντως εδχαριστώ Κέιλον πού Σα τίς έδωσα... Δεν πολυφαίνεται άπ παραξενιά της.

(ΚΑ'-470)

Σταχατή έπιτυχία, ΙΔΕΟΑΤΡΙΣ, τήν κνευματική σου γνώση άναμειναιτε, πού ή έπιτυχία να μου χαείσης, δά σ' άναμειναιτε.

ΕΒΕΥΘΕΡΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ

(ΚΑ'-471)

Υπεστήριμα τό έπαισιον: ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΒΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΒΟΥΛΓΕ

(ΚΑ'-472)

Ελλάδα, δέν έλαβα Σιαό της Εύνοχίας, έστειλα περιμένο... Άλφειώ

(ΚΑ'-473)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ, χιλία εδχαριστώ, με με τή μάσα δέν σές γνωρίζω... Χλωμό Δελιά, Μαργαρίτα μου, όρμυς εδχαριστίας.

ΙΑΕΔΑΤΡΙΣ

(ΚΑ'-474)

Διαγωνισμούς κομημάτων και διηγήματος άναμειναιτε, λοιποίς βραβείαις Πυγμαλόν. Δάμπαση, Έρατοσθένη, Μπασιόν. ΜΙΕΙΟΣ

(ΚΑ'-475)

Παιδιά, με τί φάρμακο άραγε μπορούμε να κάρμε τούς άγενείς έπνεύμας;

Ζαργαί

(ΚΑ'-476)

Παιδιά, ψηφιστε τό δεινικόν και κροτωλικόν ψευδοπαιον ΚΥΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ -Θεανό Β. Μανη

(ΚΑ'-477)

Παγκόσμιο Όνειρο, εδχαριστώ γιά όποσδήποτε. Μ. Μ. Έστελα μέσο Διαπλάσεως. Πικρή Σιλαβία

(ΚΑ'-478)

Χαίραρε, με ένδιαφέρετε πολύ. Άνάμειναιτε πλησίον σου ός εαυτόν; Έξω, μούτρο γιά χαίρετήμα είλα. Τρελλό Ναυάπουλο, Τρελλό Θαλασσοπούλι, πώς κερδάτε στον Τοτό;

ΜΑΚΕΔΟΡΟΠΟΥΛΑ

(ΚΑ'-479)

Γεωγραφίασσης, πετύχαιτε εδχαριστώ, Παχυγώνη, πετύχαιτε σού άλινμυμόνον εδχαριστώ...Νεράδα τού Άλφειού

(ΚΑ'-480)

ΜΑΚΕΔΟΡΟΠΟΥΛΑ = FITZ ΚΟΜΠΟΠΟΥΛΚ. Υπερσπασίον τήν, φιλομάχο ΚΕΙΜΑΡΡΕ, πού είσαι μικρός γιά να με άναμειναιτε... Σαύρη, εδχαριστώ έλλας έλα μισό, δέν άλληλογραφώ...ΓΚΑΙΝΟΝ

(ΚΑ'-481)

ΚΑΙΜΗΝ, τό γράμμα σου πέθανε έχεις τή φίλια μας...ΜΗΑΒΙΑ, ΦΑΥΣΗ

(ΚΑ'-482)

Από τίς καλύτεσιν κάρτες πού έλαβα, εδχαριστώντας, βραβεύω τής ΛΕΥΚΗΣ.

ΜΑΥΤΟΠΑΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

(ΚΑ'-483)

ΨΗΦΙΣΤΑΙΣ ΟΛΟΙ ΤΟΝ

Ψ = ΑΑΜΠΡΟΝ ΑΣΤΕΡΑ =